

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
3

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 246

Περὶ συνδράσεως θεμάτων τινῶν
τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον 1.

Υπόχρεοι καταβολῆς τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 220 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς ἐτροποποιηθῇ ὁφειλόμενον τέλος, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς μεταβιβάσεις ἐποικιστικῶν ἀκινήτων βαρύνει τὴν πωλητὴν τοῦ ἀκινήτου. δι' ὃ ποσὸν ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ οἰκίῳ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος τοῦ ἀκινήτου. Τὸ τέλος τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τῆς διαγραφῆς μετὰ τῆς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἀγοραίας ἀξίας τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως καὶ τοῦ ἐν τῷ μεταβιβατικῷ συμβολαίῳ ἀναγραφομένου τιμήματος, βαρύνει μόνον τὸν ἀγοραστήν, νοουμένου ὡς τοιούτου καὶ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως διὰ πλειστηριασμοῦ.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3958/59, τὸ ὁφειλόμενον ὡς ἄνω τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου μεταβιβάσεως (παρ. 1) ἢ τῆς ὑποβολῆς τῆς πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον αἰτήσεως κυρώσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ τελέσεως τῆς προσηκούντων δικαιοπραξίας (παρ. 2 καὶ 5 ἐδάφ. 2) ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου (παρ. 2 ἐδάφ. 1) καὶ βαρύνει τὸν πωλητὴν μὲν διὰ τὸ τέλος τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τῷ ἐν τῷ οἰκίῳ μεταβιβατικῷ δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένων τιμημάτων καὶ μέχρι τοῦ ὕψους αὐτοῦ, τὸν ἀγοραστήν δὲ διὰ τὸ ἀναλογεῖν τέλος ἐκ τῆς τυχόν προκυπούσης διαφορᾶς μετὰ τῆς κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκον. Ἐφορίας ὑπολογισθησαμένης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ τοῦ ἐν τῷ μεταβιβατικῷ ἐγγράφῳ, ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένων τιμημάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ.

1. Ἀγροτικὰ ἐποικιστικὰ ἀκίνητα ἀπαλλάσσονται ἐφεξῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 220 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 1832/51 καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 3784/57, προβλεπομένου εἰδικοῦ τέλους ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀγοραστής τυχὼν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργός.

2. Τῆς προηγουμένης ἀπαλλαγῆς, ἐξαιροῦνται τὰ ἀγροτικὰ ἐποικιστικὰ ἀκίνητα τὰ ἔχοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὁριστικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, τοῦ προορισμοῦ των ἢ τῆς τουριστικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς ἀξιοποιήσεως τῆς περιοχῆς, οἰκοπεδικὴν ἀξίαν.

3. Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ὡς ἄνω τέλος, ἡ πρᾶξις διανομῆς ἐποικιστικῶν ἀκινήτων. Κατὰ τὴν πρώτην ὁμως, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀκινήτου μεταβιβασιν ἐκάστου ἐπὶ μέρους μεριδίου ἐπιβάλλεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

4. Αἱ ἐξαίρεσεις ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ Εἰδικοῦ Τέλους Ἐποικισμοῦ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 1832/1951 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται καὶ αἱ αἰτίαι θανάτου πράξεις.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ
ἐπὶ γενομένων ἤδη μεταβιβάσεων.

1. Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κυρωθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3958/1959 μεταβιβάσεων ἐποικιστικῶν ἀκινήτων, τὸ βεβαιωθὲν καὶ μὴ καταβληθὲν τέλος ἐποικισμοῦ μετὰ τῶν προσηκόντων, προσθέτων τελῶν, προστίμων ἢ τόκων ὑπερμερείας, διαγράφεται. ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ ὁ ἀγοραστής εἶναι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργός. Τυχὼν καταβληθέντα ὁμῶς ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν μεταβιβάσεων ἐποικιστικῶν ἀκινήτων, ὧν ὁ ἀγοραστής δὲν εἶναι κατ' ἐπάγγελμα γεωργός ἢ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, τὰ βεβαιωθέντα ποσὰ ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ἐποικισμοῦ, μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν, προσηκόντων προστίμων ἢ τόκων, ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς προκύψαντος ἐκ τῆς, μετ' ἐκτίμησιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, μετὰ τῆς ἐν τῷ οἰκίῳ μεταβιβατικῷ δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ ἢ προσηκόντων ἀναγραφομένης ἀξίας καὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως ἢ κυρώσεως ἐκτιμηθείσης τοιαύτης, ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ὁ μέρος ἀφορῶν τοὺς πωλητὰς, διαγράφονται. Τὰ τυχὼν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται. Βεβαιώσεις γινόμεναι εἰς ἕαρος τῶν ἀγοραστῶν ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι μηδεμιᾶς ἀπαλλαγῆς χωρὺς ὡς πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ ἀλληλεγγύου κατὰ νόμον ὑποχρέωσης μετὰ τῶν πωλητῶν ἢ υποχρέωσης περιορίζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς μὴ δικαιουμένων εἰς ἀναγωγήν κατὰ τῶν πωλητῶν διὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος, τῆς τοιαύτης ὁφείλεις των.

Άρθρον 4.

Τὸ Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ
ἐπὶ ἀπαλ/σεως γεωργικῶν κληρῶν.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀνευρισκόμενῃ ἄξιᾳ ἀπαλλοτριουμένου γεωργικοῦ κληροῦ, προσαυξάνεται κατὰ τὸ βαρύνον τὸν δικαιούχον τῆς ἀποζημιώσεως Εἰδικὸν Τέλος Ἐποικισμοῦ.

Άρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Α.Ν. 1539/1938, ὡς αὐταὶ ἀντικατεστήθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1 παράγραφος 2 τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων» ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Ἀν. Νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ κατὰ παντὸς αὐθαιρέτως κατέχοντος ἢ καταλαμβάνοντος κοινοχρήστους ἢ διαθεσίμους ἐποικιστικὰς ἐκτάσεις (Ἀγροτικὸς Κῶδιξ, Κῶδιξ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν κλπ.). Ἡ διοικητικὴ ἀποβελὴ διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, συντασσομένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δ/νσεως Γεωργίας.

Άρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ **ΙΣΠΟΚΡ. ΙΟΥΔΑΛΗΤΟΓΛΟΥ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ